

PART A

GARBERAMENT: En la meua vida quotidiana, en trobo en diferents circumstàncies a les que seria atribuïble aquest concepte. Tant a nivell personal, com altres on la gent en manifesta un estat subjectiu on necessita i demanda més espai del que te en aquells moments (**Stokols, 1972**). Personalment, el millor exemple que puc donar és quan vaig a la feina amb el cotxe i tinc la percepció subjectiva de que la gent va molt lenta i es comencem a fer una mica d' embotellament... cosa que sé que és subjectiu, a vegades tardo més de mitja hora en arribar i tinc la sensació de que no hi ha lloc i no puc fer cap tipus de moviment, passada aquella mitja hora, miro el retrovisor i començo a veure cotxes i més cotxes, i més cotxes, i llavors comença el malestar... començo a sentir que hem falta espai, hem molesta qualsevol soroll que sento, en especial, si algú toca el clàxon del cotxe... Hem començo a enfadar i estar de mal humor i ja m' es igual arribar tard o no a la feina, l' únic que vull es sortir d' enllà, fins a un punt, que a vegades deixaria el cotxe allà mateix i m' aniria caminant... Aquesta sensació correspondria amb la definició que fa **Rapoport(1975)** del Garberament, on diu que aquest concepte "és una avaluació subjectiva on percebem que la dimensió de l' espai és insuficient" El major efecte, és que això no acaba en el moment que recupero l' espai, encara que és un **garberament agut(puntual)** i no crònic, la veritat és que l' efecte hem dura bastant, i m' afecta a altres nivells. Tal com deia **Hombrados (1998)**, podria dir que sobre tot, a mi, m' afecta en el **comportament social**, ja que la salut i el meu rendiment segueixen sent bons, però la resta del dia, després d' això estic més susceptible, més agressiva, no hem sento be ni tampoc tinc ganes d' aguantar a ningú, puc tenir alguna mala contestació i jo que soc un ós amorós, no tinc cap ganes de mostrar-me tendre, estic més be enrabiada. Tot això, sort que passa molt pocs pics, perquè tinc la sort de viure a un lloc on gairebé no hi ha embotellaments, és un gran obstacle a l' hora de realitzar la meua feina, ja que treballo a Serveis Socials, com Educadora Familiar dins els domicilis, pel que, com som conscient, disfresso la situació i hem poso una careta per tal de no afectar el meu rendiment i deixo tot això per quan he finalitzat la tasca, llavors si hem deixo estar i sentir amb el que hem passa, amb l' agressivitat i l' hostilitat fins que s' en van.

SIMBOLISME A POSTERIORI: Un Exemple d' aquest concepte a la meua vida quotidiana seria la Plaça Espanya a Palma de Mallorca. La plaça Espanya, es un lloc amb un significat especial per la majoria d' habitants de l' illa. En ella es fan concerts a les festes de San Sebastià, mercats nadalencs, i sobre tot, és un lloc de trobada entre la gent. Els meus avis, ja quedaven a la Plaça Espanya per anar a passejar amb les germanes de la meua àvia que vigilaven el que passava ja que encara eren nuvis, jo de petita, hem reunia amb molts nens allà, ja que tots volíem anar a donar menjar als coloms de la plaça d' Espanya, ja d' adolescent, quedava amb els meus amics allà per reunir-nos i anar al cinema i ens trobàvem amb molts d' altres grups que també esperaven gent per reunir-se. Quan m' he fet gran, a mesura que he anat coneixent gent, sempre hem quedat a la Plaça Espanya, abans devora les crispetes, ara devora l' estàtua, i hem parlant molt de cops amb gent molt diversa que hem feien sempre el mateix comentari "*Jo també he quedat sempre a la Plaça Espanya!!!*", encara avui dia, quedem allà, per anar a comprar, dinar, prendre una xocolata, etc. Així dons, per mi es un gran exemple de **simbolisme a posteriori**, ja que és un lloc que té molta importància i és una referència pels illencs, té un significat de lloc acollidor i cèntric, que és ve emprant des de un temps històric, per trobar-se, ja els meus avis ho feien, i gairebé tothom queda enllà sigui del grup social que sigui. Sempre ha estat un espai comú molt estimat, de fet, quan la varen reformar, fa uns anys, la gent es negava perquè deia que perdria allò que la caracteritzava, fet que posa en evidència la significamentació que conforma l' identitat social dels que la habitem (**Pol 1988 i 1997**) Per tot això, podem dir que la **Plaça Espanya és un espai que juga un paper actiu en el mon referencial de la col·lectivitat, i amb el significat que ha adquirit per les persones i la col·lectivitat amb el pas del temps s' ha convertit en un espai comú d' interacció entre les persones que actua com un element vertebrador de la comunitat.**

IDENTITAT SOCIAL URBANA: El millor exemple que puc oferir de la identitat social urbana a la meua quotidiana és la identitat que representen els habitants d' un barri de Palma que es diu Son Sardina. Així com hi ha molts de barris en els que no podria dir que es por aplicar aquest concepte, en el cas dels Sardiners, és ben marcat. Aquest barri, ofereix una interacció simbòlica que es dona entre la gent que viu allà, on el fet de pertànyer, representa pels integrants una condició històrica, son tradicionals(**Stokols i Jacobi, 1984**) i es respira en cada carrer i ho mostra cada un dels que viuen enllà. Ser Sardinier, implica

per ells, ser persones tranquil·les, honestes, crítiques, classistes i superiors, on arriben a compartir un punt etnocèntric, que fa que es considerin millors i que el que fan ells és el més correcte només pel fet de viure allà. “*Jo ho entenc, es que no has nascut a son sardina i hauràs d’ aprendre a fer les coses com toca, com les fem els sardiners...*” Hem deia la meua sogra que és Sardinera. Aquesta idea, és compartida pels integrants del barri, pel que veim el que diu **Milgram "el barrio resulta un componente importante de la identidad social de un individuo"** Aquestes característiques definitòries, són identificatives per l’**endogrup** format per ells, i els **exogrups**, que els identifiquen perfectament en base a n’ aquesta categorització, situant-se al mateix nivell d’ abstracció i categories rellevants. També tenen **espais simbòlics urbans (Valera 1993)**, com a bons tradicionalistes, aquests espais són els de significació històrica, els de tota la vida, com la plaça de l’ església o cas menestral, on es dona **interacció simbòlica** que permet determinar l’ identitat social associada a l’entron urbà. Aquest espai i el seus habitants compleixen en les característiques per definir-lo com identitat social urbana: Tenen sentit de pertinença com categorització social, nivells d’ **abstracció categorial** (son Sardiners i es senten diferents), **categoria social urbana** (Son del barri de Son Sardina i els que no ho son, son diferents a ells), **construcció social de les categories socials urbanes** (només son sardiners és que han nascut al poble, així, encara que hi visquis sinó hi has nascut, no ets Sardiner, vens d’ un altre lloc, però si el fill hi neix, si serà Sardiner el nen) i **dimensions categorials: territorial** (barri de Son Sardina), **psicosocial** (tenen un determinat tipus de personalitat, son tranquils, crítics...) **temporal** (els seus habitants es senten lligats històricament al barri) **conductual** (tenen un còdi de conducta, com anar als funerals amb una flor, o només llegir el diari al bar, a casa està mal vist) **social** (tenen unes característiques com a grup) **ideològica** (comparteixen un valors tradicionals i nacionalistes), per tant, podem dir que és un bon exemple.

PART B

A l’ article “*Ocho Lanchas de Greenpeace contra la flota ballenera japonesa*”, ens parlem de com els activistes d’ aquesta ONG, s’ enfronten a vaixells japonesos que amb l’ excusa d’ un programa d’ investigació caça balenes al santuari antàrtic. El discurs verd que ofereix aquesta notícia i tot el que fa referència Greenpeace, és un discurs on és pretén conscienciar a la gent de la protecció medi ambiental i el respecte per la naturalesa. Volen sensibilitzar als habitants del món de que hi ha que protegir, cuidar el medi ambient adoptant patrons de comportament abstractament sostenibles (Moreno i Pol). Greenpeace, fa molts anys que suposadament lluita per protegir el medi ambient amb diferents accions, en aquest cas de les balenes, el seu propòsit visible és la creació de la campanya “En defensa de los oceans” amb l’ esperança de crear una xarxa de reserves marines que tinguin el 40% del oceans del planeta., per tal de protegir l’ explotació de la pesca a gran escala i crear un lloc on els oceans es puguin recuperar del saqueig sofert. Tot aquests principis i valors, pareixen molt legítims a simple vista, de fet, es diria que avui dia, es podrien pensar com un fet lògic i a recolzar totalment, Qui no vol protegit les balenes i aconseguir que els oceans es repoblin?? Gairebé tothom!!! Però Greenpeace, que té uns grans ingressos anuals, provenint paradoxicament de companyies petroleres o inclòs grans multinacionals pesqueres, químiques o energètiques, destina el seus ingressos a accions de denúncia de situacions il·legals que els dona una publicitat increïble i magnificada a rel dels medis de comunicació. El que més en crida l’ atenció, es que les seves accions només van a conscienciar, segons ell i a remarcar i destapar fets denunciabls... però quines accions inicien ells per repoblar l’ oceà?? Quin diners destinen a protegir les balenes? O a assegurar-se de que estiguin protegides durant la seva època de gestació? Després d’ haver llegit l’ article i haver estat personalment de visita a les balenes de la patagonia argentina, la realitat, és que greenpeace no fa cap projecte destinat a la protecció del medi ambient, sinó que només aprofita situacions de denúncia per ser coneguda i tenir un prestigi mundialment. Molts del integrants sortits de Greenpeace, denuncien xantatges a les companyies petroleres, ja que si aquestes no els donen diners, ells estan disposats a denunciar e investigar que passa enllà. Amb el Japó i les balenes... ha passat el mateix? Aquesta doble moral sorgida d’ una ONG que promou valors de protecció medi ambiental però està en contra del pagament d’ una ecotasa perquè el medi ambient es protegeixi amb els diners recaptats per aquest impost, ens demostra que el seu discurs pot promoure una conscienciació però mai la responsabilitat assolida en els seus integrants per tal d’ executar comportaments proambientals.

Observem clarament, com a n' aquesta noticia, Greenpeace està construint socialment una conscienciació medi ambiental, per tal de crear un consens grupal respecte a les atrocitats que es comenten a nivell medi ambiental. Encara que jo hi estic d' acord amb aquest constructe i amb les conseqüències socials explícites que resulten de les seves campanyes i accions, perquè realment han aconseguit que tinguin un fort impacte per l' espectacle de tot el que fan, també es cert que implícitament a nivell social té unes conseqüències aquest mateix discurs. Mentre Greenpeace mostra les seves accions a favor de la protecció de les balenes i es posa en contra del Japó que les caça, la gent no presta atenció a altres tipus de noticia com d' on extreu Greenpeace la seva financiació. De fet es curiós que moltes de les notícies presentades de les accions que realitza Greenpeace, sorgeixin a finals d' any, quan es tanquen els pressupostos i s' han de rendir comptes de les financiacions... destapar atrocitats naturals per tapar atrocitats de la seva doble moral i financiació??? Seria una bona pregunta a fer, tothom mira que Japó mata balenes però ningú no mira que Greenpeace està financiació per companyies petroleres que verteixen petroli a la mar. Curiós no? El més impactant, és que fa uns anys es va destapar que els propis integrants de Greenpeace havien maltractat a les foques per tal de gravar un vídeo on es denunciés el maltracte cap aquestes, però aquest fet no va tenir cap transcendència, quan a mi hem sembla molt més atroç, una ONG que protegeix el medi ambient i defensa els animals maltractant foques per tal de tornar a tenir presència social i sortir als medis de comunicació i tal vegada, inclòs aprofitar per fer xantatge aquells que s' els vol atribuir aquesta acció. Greenpeace ha agafat molta força gràcies als medis de comunicació i a les seves accions i per mi, es cert que ha fet un gran treball de conscienciació medi ambiental a reu del mon. Però no podem oblidar els interessos creats que hi ha darrera aquesta situació i que efectivament, cap acció va destinada a realitzar accions de protecció medi ambiental ni destinen cap diner a crear aquesta reserva marina magnífica que volen fer, amb una extensió del 40% dels oceans del planeta.

<http://www.elmundo.es/elmundo/2005/12/21/ciencia/1135169327.html>